

הדרכת גנות מפגש 3

פתחנו בקריאת התצפיות שעשתה כל אחת.

אחת קראה והאחרות רשמו מה הן מבינות על סמך התצפית.

דיברנו על החשיבות לרשום את התאריך והשעה של התחלה וסוף תצפית.

הצעתי להן להביא מחברת שבו יכתבו כל שבוע תצפית על ילד אחד או שניים. תמיד על אותם הילדים.

דיברנו על החשיבות לכתוב במדויק כל מה שאנו רואות בלי לפרש.

לתאר את הטונס של הגוף של הילד את ההבעות פנים ואת המילים או משפטים שהוא אומר.

שמנו לב איך 5 דקות של תצפית יכולות לספר לנו כל כך הרבה על הילד.

מעכשיו כל מפגש נתחיל אותו בקריאת תצפיות וניתוח.

דיברנו על איך באמצעות התצפיות אנחנו יכולות לראות את ההתפתחות של המשחק אצל הילד.

נטע הביאה סיטואציה של ריב בין ילדים ולמדנו איך להסתכל על הריב לפני שאנו מתערבות.

להסתכל על מה שמסתתר מאחורי הויכוח עצמו. ולספר לילדים מה שאנו רואות.

למדנו שכדי שנוכל להגיע לעזור לילדים אנחנו צריכות להיות במקום נטרלי. מקום בו אני לא לוקחת חלק ומבינה את כל אחת מהצדדים.

כל רגע שאנו מול בעיה מול קבוצת ילדים, לנשום עמוק ולנסות להסתכל על המהות של כל ילד ועל המהות שלנו, שם מתרחש הקשר המשמעותי שיאפשר לי לעזור לכל ילד ולקבוצה.

היום גם הקדשנו זמן לריטמוס, לכך שאנו צריכות להיות מודעות שהפעילות בגן צריכה להיות כמו פעימות הלב, אחרי איסוף באה ההתכווצות.

הסתכלנו על חשיבות החגים ועונות השנה, החיבור למחזוריות ואיך זה מחבר את הילד עם הסביבה ועם עצמו. דיברנו על כך שכל חגיגה ננסה שהיא תהיה רכה ולא עם עודף גירויים.

למדנו שאפשר ללמוד את עצמנו סביב עונות שונות, איך אני בכל עונה, איך כל חג מדבר אליי ומהמקום הזה נוכל להעביר לילד את ההתלהבות שלנו, את הנושא שנגע לליבנו.

הסברתי את החשיבות שלספר סיפור כשאנחנו ממש נכנסות תוך כדי לסיפור. בגלל זה נספר אותו לאט, כדי לתת לילד את הזמן לצלול לתוך הסצנות. כשילד שואל משהו נגיד לו שבסוף הסיפור נענה. ואם ילד מפריע פשוט נכניס את השם שלו לסיפור למשל אז באו הגמדים ו...אתה יודע ניר מה הם ראו?

הדגמתי להן את ההבדל בין סיפור שמסופר מהמקום שאני נכנסת לסיפור כולי וסיפור שאני בכלל לא.

אני מציעה שכל אחת מאיתנו נחקור את המהות של עצמנו כדי שנוכל לזהות את המהות של כל ילד.

הזכרנו שלילדים מגיל 8 חודשים עד שנה וחצי המשחקי קוקו מאוד עוזרים להם לעבד את הפרידה מההורים.